

Életem első karateversenye

Egy szép szombati napon került sor a karateversenyre. Nem izgultam, mert bíztam magamban, hogy jól fogok szerepelni. Elkészöntem anyukámtól, és elindultam a verseny színhelyére.

Mikorra odaértem, a társaim már ott vártak. Sokat kellett várakozni, hogy a mi kategóriánk sorra kerüljön. De nem unatkoztunk, mert a fiatal versenyzők tudását elemeztük.

A verseny már javában folyt, amikor megérkezett anyukám és nagynéném is, hogy szurkoljanak nekem.



Hosszú várakozás után végre sorra kerültem a barátommal együtt. Különböző városokból érkeztek a versenyzők, velük mértük össze tudásunkat. Amikor az én versenyszámom véget ért, megnéztem a barátom szereplését, és következett az eredményhirdetés.

Első, egy másik versenyszámban második helyezett lettem, és kaptam érmet is. Elkészöntem társaimtól és az edzőtől is, és boldogan hazaindultam.



Nagyon jól éreztem magam, és biztos vagyok benne, hogy a következő versenyre is benevezek.

Németh Ákos 6.a

Lándorhegyi Sportiskolai Általános Iskola